

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

ברוך מחיה מהים!

כוף כוף נצח סמואל את סמאל, והרבי שלנו שיארך ימים ושנים דבקי,

כנראה, הישב בהלכות ה"בוקסינג" כאנגלי סנטן ומלידה, נאבק זמן רב עם אויבו הנורא, ולסיף עשה לו Knock out כדבעי, כדמפסיי בשעתו, ויוכל לו. ובעלי-החוספות שלנו טביאין ראיה למחלתו מהחומש דוקא, דליכא מידי דלית ליה רמיזא באוריתא, ומעשה באליעזר שהלך בשליחותו של א"א לשרך ליצחק ובא השלאך וסכב את הקערה שהפין לו בהואל, בן-דודו של החתן דנן ונצל טמות, כידוע... ובזכות זו הוכרו מטעם הרבנות שלנו לברך בשבת זו את אשר אליעזר שלנו ב"מי שכרך", ככל בתי-הכנסיות והמדרשות, שהקב"ה יצילנו, אותו ואת בנו ואת כל הנלוים אליו, והסתחופים בצלו, משכנים רעים,

מכל נגע ומחלה ויחקיים בו הפעם מקרא שכתוב: יפתח בדורו (אח א"י) כשמואל ברורו... ובשכר זה הקב"ה ישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו לכנין הניח-הלאומי, כן יהי רצון ונאמר אמן!

***

ויש אומרים כי רבת התכונה עכשיו לקראת, היאהרצי"ט של משה רבנו ע"ה, שחל להיות השתא לפי חשבונם, לא בני אדרי אלא בני אפריל, ומכינים כניאה, חקון גדול לעליה-נשמה, כנהוג...

ויודעידנו אומרים, כי המושל שלנו והרב ישמעאל הזינו דרשה גדולה מענינא דיומא והלואי שלא יהיה, פהרון"ם (סתחון) כמו שאמר אוסבלר ב"רוחות", לשטן... ואולם הרבי שלנו שחזר בשעה טובה ומוצלחה אל ה"חדר", צוה להרבנות, לכבוד עש"ק הבא עלינו לטובה, את מספר ה"כלי-זמר" בחזרת המשמיה בעירנו, ובשבוע הבא אי"ה יגיעו מאיילנדיה כמה מנינים חדשים, מה"סודי" א"ה לכבוד ה"יאירצי"ט ויהסללו, כנראה, בלוד ולא ברמלה"...

גם ליפו הניעת בימים האלה חברה, כלי-

זמר" חושש, יודעינגן ובעלי הצוצרות גדולות וארוכות העושות, כופיכים ברעש גדול, כידוע, וכל מה שיש ביבשה יש שם עכשיו גם על פני הים, מפני דרכי שלום... ירחם ה'!

***

וגם אנו מצדנו, איננו טוטנים הלילה את ידינו בצלחתנו, ובזמן האחרון הגנו עוסקים ב"ה כלנו בדיפלומטיה, בלומר במשתהחת, כפי הצעתו של איתמר בן-אב"י...

בשבוע הזה הספקנו לשחות חתה בועד-העיר עם המחוזן של, זקני-ציון וביחוד בתל-אביב עם שכנינו, אלא שלפי דברי העתון ה"פלשתי", ילד החר, עכבר, ולדעתו לא חרב, ביתר" של יפו אלא מפני התה המסוק של הל-אביב...

והעיקר הוא, רבותי, המועדון הסדיני... גם אני הצעיר זכיתי הפעם להשתתף באספה-ירבתי של העהונאים והסופרים בועד-העיר, ומה אומר לכם, ולמידי החביבים? — לאחר ששכתי שעות שלכות בסיד חכמים ונכונים ועשייתי אזני כשהי אפרכמות לשמע מפייהם את כל היכוחים ע"א מטרת המועדון

הזה וביחוד על השם שנקרא לילד עוד לפני הולדו, חשבתי בלבי: רבש"ע! יודע אני ומכיר בשכונתנו יהודים פשוטים, יהודים של כל השנה ובלילי, חכמות שאינם יודעים, מאי דקאמרי רבנן? ככל עניני הדפלומטיה, ובכ"ז הם מהאספים בכיתה-המדרש ומיסודים להם חברות ש"ס וחברת, תהלים ועוד מיני חברות, ומתכנסים יום יום בלא יושבדראש, בלא מזכירים, בלא וכוחים ובלילי כל ה"טרנס" הזה, ויודעים דם ב"ה את אשר דם רוצים ומוצאים לכל חביה את השם הראוי בלא שום טו"ט ודוד, ולאחר כל סיום דם עושים משחה — לא של תה חלילה! — אלא פשוט של י"ש עם כל המעלות, ושוחטים דני כלוח וסועדים את לנם כדבעי ויוצאים קצת במחולות, כמנהג גיבראין יהודאין, והשמחה במעונה... ואנחנו, בעונותינו הרבים, בני קדמא ואולא, יושבים שעות שלמות ודצופות ומציעים הצעות לסדר-היום ולסדר-הלילה עד שמקבלים החלטה לקרא-לאספה שנית, כנהוג...

אין אני בקי כל-כך היטב בעניני הקלובים, אלא שלפי מה ששמעתי מפי יודעי

שוב פעם ביעד-העיר: מועדון מדיני; בליל רביעי אני הולך לכל, הרוחות של איבסן; בליל חמישי בא עלי, סנע רע" בתואטרון, בליל שבתיק דש - אשת חל מי ימצא?... וסחר במוצ"שק אלך מסחמא ליובל העשרים של ה"מורח". לא קבלתי הזמנה כרב חב"י הפועל המורח, נכראה מפני שהכרטיסים נשלחו לנשים...
 מה?.. אהם צודקים? —

מספרים, כי אדם אחד היה שרוי לא-עליכם בעצבות ופנה לאחד הרופאים המומחים לדרש בעצתו. שלח אותו הרופא לבתי המשהאוח והתיאטרות כדי לכרח את דעתו ולא דועיל: אף צחוק קל לא על עליה שפתיו. יעץ לו הרופא לקרוא את שלוש-עליכם, את טרק-טוויין וכיוצא בזה — אך לשוא. לסוף אמר לו הרופא: שמעתי כי במקום פלוני יש ליצן מפורסם שכל השומע את דבריו מתפקע ממש מצחוק ומתפנהל עד שתדבק לארץ בטנו, טובטחני כי הליצן הזה ירפא אותך..
 השב החולה קצת ואמר: אדוני הרופא, הליצן הוא — זה אני בכבודי ובעצמי...
 כלפי מה ספרתי לכם כל זאת? כן! — כלפי זה שאהם צוחקים ואומרים:

עזמות

ואם לא הגידו לעורכנו הראשי וכיחוד למנהלנו האחראי, אנלה לכם סוד כמוס, כי חושב הנני לרוציא אי"ה לכבוד "פסח" עתון שנוצי בשם "המות" ע"ש "עזמות", שכו ישחחפו כל הסיפורים הידועים, וגם אני בתוכם כמובן, כפי שהודעתי כבר בעתונים, אעפ"י שעדיין לא הספקתי לפניה אליהם בנידון זה...

לע"ע נגשתי להכנת ה—מודעות... וכבר פרסמתי ב"ה מודעה בעתונים לסוחרי הארץ וגם הזמנתי סוכנים מיוחדים לשם זה, כי יודעים דבורים שלנו ומבינים היטב שעלידם לפרסם את מודעותיהם לא בעתון יומן כמו "דאר-היום" או "דארץ", אלא דיקא בעתון שבועי שלא זכה עדין לצאה לאור החיים...

והעיקר שהשכונות שלי יהיה מצויה, כי איך זה "יצויר" עתון בלי מודעות?
 'כך, כך, עושים' היום אצלנו את "החיים", נוסח אמריקה ממש!

***

ולסוף מלים אחדות לידידי ר' אן בחיפה. שאלתני נמכהבך האחרון כיצד אני מבלה את זמני לרבות הלילות, והנה אם תנשית לי נאמנה שלא הספר כלום לרפלונית שלי שתחיה, אנלה לך את כל דאמתי:

בליל ראשון אני מחליף את-הפונט האחרון ב"נפוליון הראשון" בראינע; בליל שני = משתה"ה בועד-העיר; בליל שלישי

דבר יוצא, כי בנוהג שבועולם מהאספים סנין של אנשים בדעה אחת ולשם מטרה אחת והם קובעים להם תח"ה ראשי-פרקים של החברה וקוראים לה בשמה הראוי, ואח"כ הם מזמינים עוד חברים לרסמפח לנהלם, כמו למשל, הק"וב, "הליברלי" או בשמו האמתי Club de famille, אלא שקלוב-משפחתי זה לא נוסד עדיין מפני כי המקום גימא, ובמועדון המדיני שלנו ש מ א נרמא...

ובכן, מול טוב לנו עם השם החדש: לא מועדון מדיני, כלשונו של אוס... סליחה! כונתי לומר של בן-אב"י — אלא, מועדון לעהונאים עברים", כפי הצעתה של חמדה בך יהודה. ולי נרמה בכ"ז כי השם הראוי למוסד זה, לפי מהלך הוכוחים ומעמד הענינים, הוא לא קלוב ולא כלוב-הסופרים, גם לא Clob כפי מכמאו של האמריקני שלנו, אף לא בית-ועד כדעת "החכמים" שלנו, אלא דוקא מלשון מועדון: בית-מועד - לכל-הי, — שם ארוך קצת, אבל נכון... ולא מועד לכל הי, אלא לכל-הי, כפי דבריה של חמדה בן-יהודה. כל אדם כוהב, אמרה לנו, הוא בבחינת חיה, אלא שהסיפר הוא חית-הבית והעתונאי הוא חית-הבר... כלומר— ב י ב ר...